

KURIER WILEŃSKI

DIENNIK NIEZALEŻNY

Rok założenia 1840

nr 227 (13010)

Czwartek, 21 listopada 1996 r.

cena 90 ct

Ku czci Św. Rafała Kalinowskiego

Wczoraj, w dniu świętego Rafała Kalinowskiego przy licznie zgromadzonej rzeszy wiernych, w tej liczbie siostr zakonnych, kleryków i księży odbyło się w kościele Św. Ducha sympozjum "Św. Rafał Kalinowski i Jego epoka (1835-1907)". Referaty wygłosili o.dr Michał Machejek, karmelita bosy, Konsultor Kongregacji ds. Świętych z Watykanu, o.dr Szczepan

Praškiewicz, też z zakonu ojców karmelitów bosych, Sekretarz Generalny Misji z Rzymu, ksiądz profesor Marian Radwan z KUL'u, sercanin, historyk dr Aldona Prašmantaitė z Wilna oraz Czesława Paczkowska, redaktor gazety katolickiej "Spotkania". W przerwach między prelekcjami wystąpił znany na Wileńszczyźnie zespół dziecięcy "Galk" z Rudzi-
szek pod kierownictwem Wio-

dzimierza Saszenki. J.E. ks. skup Juozas Tunaitis udzielił wszystkim obecnyms pasterstwu błogosławieństwa. Sympozjum zakończyło się występem zespołu młodzieżowego "Promyczki Franciszkańskie" z Miednik. Inicjatorami i organizatorami tego niecodziennego spotkania byli ojciec Bronisław Tarka, karmelita bosy oraz ksiądz prałat Jan Kasjukiewicz. Gościem sympozjum był

Konsul Generalny RP Waldemar Lipka-Chudzik.

Jan LEWICKI

NA ZDJĘCIACH: referat pt. "Życie i działalność św. Rafała Kalinowskiego" wygłosił o.dr Michał Machejek, OCD; wierni, którzy z zainteresowaniem słuchali referatów o swym wielkim Rodaku, świętym Rafale Kalinowskim.

Fot. Marian Paluszkiwicz

Wytenio 20
2006 Vilnius

Tel. 63 37 02
Fax. 26 10 36

POLSKIE LINIE LOTNICZE

WILNO

TEL 26-08-19

ZSA "STIMEKSA"

Bożonarodzeniowa zniżka
Kuzbaski węgiel najwyższej jakości

290 t za tonę 270 Lt za tonę

Możemy zapewnić dostawę.

Tilnago g. 78, Vilnius, tel.: 64 25 60, 64 34 07

Emerytury państwowe I stopnia otrzyma jeszcze 9 osób

Emerytury państwowe I stopnia RL rząd przyznał jeszcze dziewięciu osobom, zasłużonym dla państwa, informuje ELTA.

Od 1 grudnia takie emerytury otrzymają artysta baletu Vytautas Aukščiūnas, poseł Kazys Bobelis, architekt Vytautas Brėdikis, doktor nauk architektonicznych, poseł Povilas Jakučionis, aktorka Ona Juknevičienė, doktor nauk społecznych, poseł Zigmās Povilaitis, były wiceminister, uczestnik ruchu oporu Stasys Stunguris, reżyser Adelė Tamulevičiūtė, histo-

ryk architektury Władimir Zubov.

Emerytura państwowa I stopnia, równa 400 litom, w tym roku przyznana została 31 osobom. Emerytura państwowa II stopnia — 158 osobom, w tym — 68 matkom wielodzietnym. Przyznano również 21 państwowych rent wdowic.

Łącznie emerytury państwowe I stopnia od 1 grudnia otrzyma 216 osób, II stopnia — 1767, w tym — 903 matki wielodzietne. 32 osoby otrzymają państwowe renty wdowic.

SOJUSZ

Konserwatyści i chrześcijańscy demokraci zawarli umowę o koalicji

Przewódcy Związku Ojczyzny (Konserwatystów Litewskich) i Partii Chrześcijańsko-Demokratycznej Vytautas Landsbergis, Algirdas Saudargas, Povilas Katilius i Gediminas Vagnorius wczoraj zawarli umowę o koalicji.

Umowa głosi, że ZO (KL) i LPChD postanowili utworzyć koalicję w Sejmie i spośród przedstawicieli obu partii sformować rząd koalicyjny. Obie partie postanowiły kierować się równoprawnym partnerstwem, proporcjonalnie uczestniczyć w insygnacjach państwowych według reprezentacji w Sejmie oraz szanować ustalenia i zasady wartościowe i programowe partnera.

Partnerzy koalicji stale będą się naradzali w sprawie wszystkich przygotowywanych projektów i decyzji sejmowych i rządowych,

działalność w zakresie polityki wewnętrznej i zagranicznej, oświadczeń, składanych w imieniu koalicji. Będzie też wymieniana cała informacja, dotycząca spraw państwa.

Rząd koalicyjny zgłosi Sejmowi uzgodniony przez obu partnerów program działalności gabinetu ministrów.

Już wcześniej ogłoszono, że wspieranego przez ZO (KL) i LPChD kandydata na przewodniczącego Sejmu zgłosi Związek Ojczyzny. Niewątpliwie, będzie to przywódca konserwatystów Vytautas Landsbergis.

Według nieoficjalnych danych, w nowym parlamencie będzie czterech zastępców przewodniczącego zamiast byłych trzech.

(ELTA)

Nasze wywiady

Przyczyny porażki, strategia na przyszłość

Rozmawiamy o tym z exmarszałkiem Sejmu, przewodniczącym LDPP Česlovasem JURŠENASEM.

— We wtorek odbyło się ostatnie posiedzenie minionego składu Sejmu. Jak wiadomo, w wyniku wyborów rządząca koalicja utworzą w nowym Sejmie konserwatyści i chrześcijańscy demokraci. Rządząca dotychczas Partia Pracy będzie w opozycji. Czy trudno pogodzić się z porażką? Jakże są, Pana zdaniem, przyczyny tej przegranej?

— Bez wątpienia, pogodzić się z tym trudno. Jedyne nas usprawiedliwia to, że przyjęliśmy tę porażkę spokojnie, wręcz stoicko, ze zrozumieniem, iż były przyczyny, z powodu których wyborcy nas ukarali. Podstawową przyczyną przegranej w wyborach jest to, że reformy, które kontynuowaliśmy w latach 1992-96, nie dały tak szybkich efektów jak się spodziewali tego ludzie, głoszący na nas jesienią 1992 r. A przecież reformy te są konieczne i były konieczne. Myśmy nie udało zrobić, żeby Litwa zakończyła trudną i niezbędny drogę przebudowy. Jeszcze przed wyborami mówiłem, że niezależnie, kto przyjdzie do władzy, ta nowa, następna władza będzie miała leżące zadanie. To samo mogę powtórzyć teraz — w ciągu czterech minionych lat pokonałymi najtrudniejszy okres, a rzecz można, owoce naszych reform będą zrywać inni.

Jedną też z poważnych przyczyn, które rzutowały na naszą porażkę — to, bez wątpienia, kryzys bankowy. Można tu dyskutować, na ile odpowiedzialność ponosi za to LDPP, na ile rząd, a chyba najbardziej same banki czy Bank Centralny, ale w oczach ludzi winna jest władza. Bo zginęły u nich pieniądze, bo były afery finansowe, bo stała się wyraźna krzywda ludzka. To rozgory-

czenie negatywnie rzutowało na naszą popularność i autorytet, mimo że wiele spraw w tym sensie zdołaliśmy w r. 1996 zgadzić.

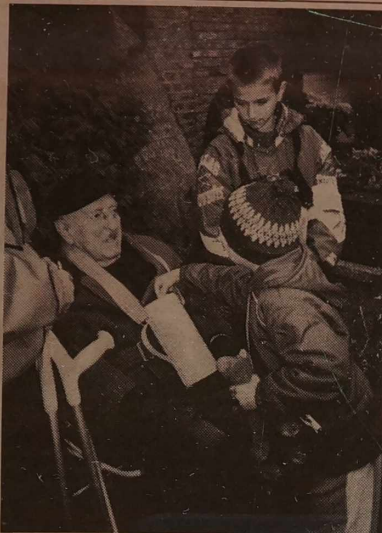
Trzecia poważna przyczyna tego, że partia nasza znalazła się w trudnej sytuacji, polega na tym, iż zmuszeni byliśmy w tak drastyczny sposób zmieniać premiera i lidera partii. Gdybyśmy potrafili to zrobić zdecydowanie, jak od razu proponował Jego Ekscelencja Prezydent Litwy Algirdas Brazauskas, to wyniki byłyby lepsze. Przez kilka miesięcy wyjaśnialiśmy między sobą, kto lepszy, kto postąpił słusznie, a kto niesłusznie, co też zostawiło osad w sercach naszych wyborców i rzutowało na opinię o nas, jako o partii rządzącej.

(Dokończenie na str. 3)

Warszawskie Powązki — wileńskiej Rossie

W tym roku, w ciągu trzech dni kwesty na Warszawskich Starych Powązkach zebrano na odnowę zabytków na Starej Rossie w Wilnie ponad 12 tys. 500 nowych złotych (125 mln starych). Jest to prawie trzykrotnie więcej niż w roku ubiegłym. Przypomnijmy, że inicjatywa kwestowania na najstarszym cmentarzu Warszawy na rzecz najstarszego cmentarza w Wilnie wyszła w 1990 roku od Jerzego Waldorffa — znakomitego publicysty, pisarza, działacza społecznego oraz inicjatora powołania do życia Społecznego Komitetu Opieki nad Starymi Powązkami w Warszawie.

Stworzony na jego wzór w Wilnie Społeczny Komitet Opieki nad Starą Rosą tuż po zakończeniu obecnej kwesty przeprowadził wstępne rozmowy z polskimi konserwatorami, którzy wiosną przyszłego roku

ciągną więc do nas z całej Warszawy, a czasem z miast bardzo odległych, zarówno ci, co sercem mimo upływu lat nadal są w Wilnie, na Wileńszczyźnie, Kowieńszczyźnie, jak też osoby nie związane z Litwą, lecz świadome wartości naszej nekropolii i ko-

NA ZDJĘCIU: główną postacią kwest na Powązkach jest Jerzy Waldorff, który tradycyjnie zasiada nie opodal grobu Karola Szymanowskiego; nasi pomocnicy: Ryszard Bacciarelli (pierwszy od prawej), Krzysztof Piskorski i Kazimierz Siebielski (oba od lewej), potomkowie Tomasz Zana-Promienistego: Krystyna i Józef Stankiewiczowie; prezes Towarzystwa Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej Bogusław Nizieński wraz z uczniami warszawskich liceów, którzy kwestowali na rzecz Rossy. Fot. Olgierd Korzeniecki

Wspólne ratowanie zabytków

przyjadą do Wilna, żeby odnowić kolejne pomniki. W latach poprzednich poddali oni restauracji i konserwacji osiem wartościowych, historycznych nagrobków na Rossie. W ciągu minionych dwóch sezonów prace te nie były kontynuowane, ponieważ Społeczny Komitet Opieki nad Starą Rosą gromadził środki (pieniądze są zdeponowane w Narodowym Banku Polskim i wszelkie rozliczenia za wykonane na Rossie prace są prowadzone w Warszawie) na odnowę sarkofagu Korwin-Milewskich. Tak się złożyło, że akurat Samorząd m. Wilna wysygnal odpowiednią sumę na ten cel i grobowiec został odnowiony. Pieniądże więc z poprzednich kwest i tegorocznej przeznaczone zostaną na odnowę kolejnych nagrobków na Rossie. Są już omówione konkretne plany.

Ci, co sercem z Wilnem i Wileńszczyzną

Nasza trójka wilanin ze Społecznego Komitetu Opieki nad Starą Rosą kwestuje zazwyczaj przy Bramie Świętej Honoraty, na prawo od kościoła św. Karola Boromeusza. Warto odnotować, że brama ujęta jest w bogaty wystrój architektoniczny i rzeźbiarski przez Leopolda Wasilkowskiego (tego samego, którego przepiękny secesyjny anioł stoi na grobie Izy Salmonowiczówny na wileńskiej Rossie) na zamówienie Maksymiliana Landsberga dla uczczenia pamięci jego zmarłej żony Honoraty.

nieczności jej zachowania.

W tym roku jako pierwsi pieniądze do puszek z napisem: na wileńską Rosse, złożyli państwo Muchowscy z Warszawy: „byliśmy w Wilnie przejazdem zaledwie, marzymy, żeby tam się wybrać”. Na Powązkach odwiedzili grób Pawła Muchowskiego — uczestnika powstania listopadowego.

Zawsze oczekujemy pana Józefa Stankiewicza. Tym razem przyszedł z siostrą Krystyną. Są dziećmi Kazimierza Stankiewicza i Heleny z Zanów — pani na Berzenikach, bohaterki niezwykle pięknej i wzniosłej książki Wojciecha Wulszkiego. Podają nam nekrologi, w nich czytamy m.in.: „Odesza na zawsze Pani na Berzenikach”. „Dnia 14 kwietnia 1996 r. odesza do Pana opatrzona św. sakramentami przeżywszy lat 91 S.P. Helena z Zanów Kazimierzowa Stankiewiczowa z majątku Berzeniki Ziemi Wileńskiej. Ur. 7.07.1904 r. w majątku Dukszty. Prawniczka Arcy-Promienistego Tomaszka Zana. Działaczka społeczna, żołnierz AK Okręgu Wileńskiego. Człowiek dobry, który całe życie poświęcił opiece potrzebującym i rodzinie...”.

Pani Krystyna 16 listopada pojedzie w składzie delegacji do Smolan koło Orszy na uroczystość związaną z odnowieniem i poświęceniem znajdującego się tam grobu Tomaszka Zana-Promienistego.

Jak zawsze mówimy o Wilnie. O ciotce Bożenie, czyli litewskiej śpiewaczce Beatrice Grincevičiūtė — kuzynce Heleny z Zanów i Emila Młynarskiego, o jej bracie Lusiu (Ludwiku) Hryncowiczu, który przed trzema laty zmarł w

Warszawie. Potomkowie słynnego filomaty chcieliby odwiedzić strony rodzinne. Są jednak emerytami a podróże, nawet stosunkowo tak bliskie, jak na razie nie wchodzi w rachubę. Na propozycję, że mogą zatrzymać się w którymś z naszych domów, odpowiadają: w ten sposób nie potrafimy. ...O prywatnym polskim gimnazjum w Kownie, prowadzonym przed wojną pod auspicjami „Pochodni”, a od roku 1935 noszącego imię Adama Mickiewicza, opowiada pani Helena z domu Ciechanowiczówna. Maturzystka 1930 roku. Z ogromnym rozrzewaniem starsza pani wspomina swą polonistkę Krystynę Szuksziankę. Mówi nam o sztandarze szkoły, który przeszedł burze dziejowe i dziś przechowywany jest w warszawskim kościele św. Anny. I o tym, jak podczas egzaminu maturalnego zszalił powybijałi szyby w jej szkole, a zdzieranie czepak (mieliśmy piękne wisniewe ze srebrnymi otokami) z głów polskich gimnazjalistów (było to gimnazjum koedukacyjne, z osobnymi jednak klasami żeńskimi i męskimi) świadczyło o bohaterstwie i odwadze rozjuszonych młodzieńców...

...Prawniczka Irena Bachorska przekazuje pieniądze na Rosse mówi: „Dziadek mój Franciszek Ostrowski był wykładowcą w Szkole Technicznej im. Józefa Piłsud-

skiego na Holendri w Wilnie...”

Kiedy pada nazwisko: Andrzej Houwalt od razu skojarzenie: Mejszagała, dwór — pałacem tu dotychczas zwanym, nie opodal kurhan, rozległy park, a właściwie jego resztki ... Rzeczywiście, pan Andrzej jest właśnie z tych słynnych mejszagałskich Houwaltów. Urodzony w tym miasteczku, małą maturę w 1940 (ostatnią) zrobił u Jezuitów w Wilnie. Później — ucieczka rodziny do Warszawy i „wszystko reszta w tym mieście”. Ta reszta to tajne studia na Politechnice Warszawskiej, udział w Powstaniu Warszawskim, AK, „deptanie po piętach powojennych władz polskich”; wojsko, żeby oderwać się od tego „deptania” i walki z banderowcami. „Jestem fizyko-chemikiem — mówię o sobie i parafianinem księdza Obrebskiego z Mejszagi”.

Po 50 latach odwiedził rodzinne strony. Przyznaje się, że bał się tego spotkania. Zachował bowiem w pamięci inny obraz tego świata. Obejrzał dom od zewnątrz, do wewnątrz nie zajrzał. Wiedział, że nie się tam nie zachowało. Park wycięty...

Obecnie pan Andrzej Houwalt działa w warszawskim oddziale Towarzystwa Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej. — Proszę pozdróżyć od mnie ks. pralata Józefa Obrebskiego — mówi

na pożegnanie.

Podobnych spotkań mamy co roku dziesiątki...

Nasi spzymierzency

Od paru lat na rzecz Rossy kwestują członkowie Warszawskiego Towarzystwa Przyjaciół Wilna i Grodna (prezes Zarządu dr inż. Kazimierz Grabczyński) i Towarzystwa Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej z prezesem, sędzią Sądu Najwyższego Bogusławem Nizieńskim na czele. Bardzo po cieszący fakt: udział młodzieży. Tym razem — z Liceów im. Frycza Modrzewskiego i Sióstr Nazaretanek. Zasadniczo z klas maturalnych, młodzież znająca Wilno i cmentarz na Rossie.

Z ogromną przyjemnością powitał nas pan Kazimierz Siebielski, który tradycyjnie już przyjeżdża z Koszalina, aby pomagać kwestować a przy okazji obdarować nas wartościowymi piątkami. W tym roku naszym pomocnikiem był także Alfred Anuszkiewicz — wilanin, studiujący w GSH. Nie wyobrażamy zbiórki na Rosse bez udziału Jolanty Gasparskiej, Piotra Zambrzyckiego i Krzysztofa Piskorskiego — konserwatorów, którym zawdzięczamy tak wspaniałe odnowienie osmiu zabytkowych nagrobków na Rossie.

(Cdn.)

Halina JOTKIALLO

Jakie okaże się prawdziwe oblicze amerykańskiego prezydenta-demokraty? Ostatnio był bardziej konserwatywny niż Republikanie. Popierał redukcję wydatków rządowych i ograniczał zasiłki dla biednych.

Clintona przepustka do historii

Bill Clinton - trzeci demokracja, który w XX w. został prezydentem na drugą kadencję.

Tomasz Zalewski, Waszyngton

Wygrywając wybory, Bill Clinton dołączył do ekskluzywnego towarzystwa dwóch zaledwie prezydentów z Partii Demokratycznej, którym w XX wieku udało się uzyskać mandat na drugą kadencję - W. Wilsona i F.D. Roosevelta. Imionami tych ostatnich są nazywane w USA mosty i autostrady, co - przynajmniej na razie - nie wydaje się czekać obecnego amerykańskiego przywódcę. Amerykanie głosowali na niego bez entuzjazmu, często jako na mniejsze zło, z niechęcią do jego republikanckiego rywala, Boba Dole'a.

Dzisiaj zadają sobie pytanie: co zrobi Clinton w następnych czterech latach swoich rządów - i nie znajdują wyraźnej odpowiedzi. Bill Clinton jest nadal zagadką, ponieważ jego wolty każą im wątpić, czy naprawdę w coś wierzy. Świat obserwujący Amerykę, mniej zainteresowany osobowością jej prezydenta, przyjął jego reelekcję ze spokojem, gdyż lepiej mieć do czynienia z politykiem znanym, a więc przewidywalnym. Wciąż nie wiadomo jednak, jak sprawdzi się Clinton w trudnych próbach na arenie międzynarodowej, których w pierwszej kadencji prawie przeciec nie było.

Płynąc z prądem czasu

Clinton, wsłuchany w sondaże opinii publicznej, popłynie zapewne z prądem swoich czasów. Ustalmy zatem kierunek tego nurtu. Zachowanie, w wyniku wyborów, do-

tychczasowego układu (demokratyczny prezydent i republikański Kongres) oznacza, że społeczeństwo amerykańskie nie chce większych zmian. W ostatnich latach przeżyło już dwa polityczne przełomy. Pierwszy nastąpił w 1992 roku, kiedy po 12 latach rządów prezydentów republikańskich do Białego Domu wprowadził się demokrat. Wybór Clintona można było wówczas odczytywać jako przesunięcie się amerykańskiego "wahadła" w lewo.

Jak się okazało, zwrot był wyjątkowo krótkotrwały. Clinton pod wpływem demokratycznego wówczas Kongresu rzeszczą zaczął od programu publicznych inwestycji w celu ożywienia gospodarki, podniesienia podatków, głównie od grup najzamożniejszych, oraz planu zbiurokratyzowania reformy ochrony zdrowia. Już po dwóch latach Amerykanie odrzucili tę politykę, karząc prezydenta oddaniem Kongresu - po raz pierwszy od 40 lat w ręce Republikanów.

Polityczne wahadło

W istocie bowiem, jeśli w ogóle można mówić o wahadle (zgodnie z teorią historyka Arthura Schlesingera Jr.), to zachowuje się ono wbrew prawom fizyki: jego odchylenia są ostatnio nierówne, ciężar coraz bardziej na prawo.

Amerykanie stopniowo tracą wiarę w zbawczą rolę rządu federalnego - postrzeganego jako kolas mar-

notrający dochody z podatków i działającego głównie w interesie grup mniejszościowych (Murzynów, Latynosów, homoseksualistów) i opowiadają się za deregulacją oraz cedowaniem władzy z Waszyngtonu do poszczególnych stanów. Trend ten, związany z przemianami ekonomiczno-społecznymi ostatnich 30 lat (wzrost zamożności, migracja na suburbia, masowe inwestowanie w akcje itd.), zmusił także Demokratów do zrewidowania swej filozofii "wielkiego rządu", a ich prezydenta - do zasadniczej korekty polityki w tym kierunku.

Konserwatywny demokracja

W ostatnich dwóch latach Clinton podpisuje się pod bardziej konserwatywnymi programami niż republikańscy prezydenci w okresie po wojennym (jak Richard Nixon). Popiera redukcję wydatków rządowych - choć mniejszą niż chcą Republikanie w Kongresie - i cofa np. większość federalnych gwarancji za siłków dla biednych w ustawie o reformie opieki społecznej.

Przesuwanie się politycznego spektrum w prawo napotkało jednak na naturalną granicę. Ludzie zbyt sobie cenią podstawowe zdobycze New Dealu i Great Society, takie jak państwowy fundusz emerytalny czy ubezpieczenia dla osób starszych, aby pozwolili jej sobie odebrać.

Socjalna siatka bezpieczeństwa staje się dodatkowo cenna w epoce masowego "odchudzenia" wielkich korporacji pod presją światowej konkurencji i przenoszenia fabryk do Azji i Meksyku.

Kobiety bronią swoich rytuałów

Pewnego pochmurnego wrześniego popołudnia tysiące kobiet tańczyło na zaniedbanych ulicach Freetown, stolicy Sierra Leone. Większość z nich było członkiniami Bundo, owianej tajemnicą żeńskiej organizacji, która wciąż pielęgnuje tradycyjny rytuał kobiecej inicjacji.

Starodawny obrządek przewiduje obreżanie kobiet, czyli usunięcie lechtaczki oraz przycięcie lub zasychie warg sromowych.

Pochód prowadziły młode dziewczęta oczekujące inicjacji.

za nimi postępowały starsze śpiewając, potrzyskując dzwonczkami i wystukując rytmy na bębenkach. Wyglądało to na zabawę, póki nie dołarły pod budynek kliniki dr Olayinkii Koso-Thomas. Tam tłum zaczął wznosić głośne okrzyki przeciwko lekarce, która jest przeciwniczką tradycji obreżania kobiet. "Oghorika (nieczysta)" - skandowały złośliwie. Przeklinały, złorzeczyły i rzuciły kamienie w stronę szpitalnej bramy wynajmującej transparentami, na których widniały wielkim drukiem wypisane hasła: "Agentka Zachodu".

Potem tłum zainonował: "Obrażajmy ją, tu i teraz".

Rytualne obreżanie kobiet, które symbolizuje przejście z dzieciństwa do dorosłości, jest powszechnym obyczajem w Afryce, i to w krajach tak odmiennych jak Egipt, Kenia czy Liberia.

Od początku lat 90. organizacje kobiece i agencje rozwoju na Zachodzie ostro występują przeciwko tej praktyce argumentując, że brutalizuje kobiety i stanowi ryzyko dla ich zdrowia. Według ich szacunków, 130 mln kobiet z 22 afrykańskich krajów poddało się dotychczas temu zabiegowi (niemal 2 mln rocznie). Kobiety niejednokrotnie chorują potem na tęczę lub ulegają zakażeniom groźącym gangreną.

Wielokrotnie zabieg powoduje trudności w oddawaniu moczu, chroniczne stany zapalne pochwy, komplikacje porodowe.

Amnesty International uznała ostatnio FMG (okaleczenie kobiecych genitaliów) za naruszenie praw człowieka, a Stany Zjednoczone i inne kraje zachodnie post-

nowiły udzielać azylu tym kobietom, które obawiają się, że zostaną zmuszone do zabiegu po powrocie do domu.

Kobiety z grupy Bundo martwią się natomiast, że afrykańskie elity, które zazwyczaj nie poddają się rytualnym praktykom, ulegną wpływowi zachodniej kampanii i będą czynić starania, by je ukroczyć.

"Będziemy przestrzegać tradycji, czy to się innym podoba czy nie", zapewnia Ines Toma-Ellias, burmistrz Bo, drugiego co do wielkości miasta w Sierra Leone, należącego do starszyny Bundo.

Co Bundo tak skrybnie skrywa? Swoje tajemnice - odpowiadają kobiety.

Jest to wpływała, potężna, tradycyjna instytucja traktowana z pełnym obawą respektem przez zdominowane przez mężczyzn elity. Co roku starszyna gromadzi dziewczęta w wieku dojrzewania, na kilka tygodni wywozi je głęboko w busz, by dostąpiły sekretnego

Miliony afrykańskich kobiet poddają się brutalnej tradycji.

Fot. archiwum

"te'foos", o którym nie wolno rozmawiać z nie wtajemniczonymi, zwłaszcza z mężczyznami.

"Mogę tylko powiedzieć, że dziewczęta wracają kobietami" - oznajmia Toma-Ellias.

Grupa Bundo nie jest jedyną obronczą inicjatywą obreżania kobiet. Jedną z nierządowych organizacji zaczęła niedawno rozpowszechnić wśród ludu Toucouleur

w północno-wschodnim Senegalu informacje o szkodliwych skutkach zabiegu. Jednych udało się przekonać o niebezpieczeństwie, inni cheili siłą usunąć "maciele". W tej niewielkiej społeczności doszło do tak głębokiego podziału, że organizacja postanowiła zaniechać swojej akcji uświadomiacjącej.

Magda Nagórska

Wczoraj w prasie Litwy

LIEUVOS
rytas

"Stołeczni bezdomni gnieźdzą się na klatkach schodowych" — autorka Giedrė Barauskienė:

"Już drugi miesiąc na klatce schodowej domu nr 40 przy al. Savanorių mieszka nieznanego człowiek. I w dzień, i w nocy siedzi lub leży na klatce schodowej przy windzie nad mieszkaniem na dziewiątym piętrze.

"Żal nam go, nie jest jakimś pijakiem, którzy także szukają tu noclegu, a jednocześnie boimy się — może jest chory psychicznie — mówią mieszkańcy z ostatniego piętra. — Czasami, gdy prosi o jedzenie, coś mu dajemy, a on zawsze dziękuje".

Początkowo bezdomny wyglądał lepiej, teraz schudł, wyrosły mu włosy i broda. Przy swym legowisku ma jakiś plastikowy woreczek.

"Załatwia się na ulicy. Jest bardzo spokojny, nierozmowny. Mówił, że czeka na jakieś dokumenty z zagranicy. Wspominał, że ma mieszkanie, które mu zabrano, że prawdopodobnie przeprowadza się tam remont" — opowiadała mieszkanka tego domu, która zadzwoniła do redakcji, starając się znaleźć pomoc dla bezdomnego w

państwowych i społecznych organizacjach opieki. Mieszkańcy z tej klatki schodowej zwracali się w sprawie nieznanego do policji, lecz wyprowadzony kilkakrotnie przez policjantów mężczyzna znova wracał na upatrzone miejsce. Kobiety z klatki schodowej, litując się nad nim, dały kilka starych płaszczy, by podostał na cementową posadzkę, lecz gdzieś one znikły.

W czasie naszej wizyty w tym domu, nieznanego leżał na rozłożonej teksturze w butach i kurcie.

Zagadnięty długo siedział i milczał, a później wstał i przez całą rozmowę trzymał rękę na zdrgniętym ramieniu. Miejsce jego noclegu cuchnęło moczem.

Mężczyzna mówił bardzo cicho, patrząc w jeden punkt. Powiedział tylko, że na imię ma Igor, liczy 30 lat. Dwoje jego dzieci — syn i córka — mieszkają u znajomych. Żony nie ma. Mieszka na klatce schodowej, ponieważ jacyś młodzi ludzie zajęli jego jednopokojowe mieszkanie w pobliżu alei Savanorių. Mówił, że szukał pomocy w samorządzie i jeszcze tam pójdzie.

Zapytany, czy długo jeszcze zamierza przebywać na klatce schodowej, odpowiedział, że wkrótce wyniesie się, że ma tymczasowe problemy. Igor mówił, że buteleki nie zbiera, żywność czasami otrzymuje od przyjaciół.

Mówił, że ma pieniądze, lecz nie może ich odebrać. Na pytanie, czy pieniądze zostały w zajętej mieszkanie, odpowiedział, że wszystko zdążył wynieść, ale i tak jest mu bardzo źle."

po prostu do rządu zwykłego chuligaństwa. Na drugim, nieco trudniejszym poziomie stanęli ci politycznie aktywni, upatrujący w napisach zamiary wszechobecnej pewnej partii, a może nawet KGB.(...) Trzeci poziom — to opinia, że na Litwie już działają szczególnie agresywne sekty.(...)

Wandalizm w szerokim pojęciu jest wszelką przemocą względem duszy człowieka. Jakby przeczując zbliżającą się falę wandalizmu, plastycy Kowna zorganizowali trzy akcje. Akcję 1995 roku nazwano "Okiem opatrzoneści". Plastycy zasłonili deskami rzeźby. Pomnik Maironisa opasali kolczastym drutem, mającym powstrzymać wyobrażane czołgi wandalii. Latem tego roku artysta malarz Jonas Maldžiūnas, protestując przeciwko przemocy fizycznej i duchowej, na Placu Ratuszowym w Kownie wznosił imponującą szubienicę — jego zdaniem, szubienica jest miarą porządku ("Jeżeli będziesz zły, powiesz cię"), budzi to skojarzenia, iż przez wieki był porządek.(...)

Ciekawa jestem, co jeszcze należałoby zniszczyć — zbombardować posąg, ponastawiać artystycznych szubienic, porobić napisy na murach czy w dosłownym sensie wepchnąć swego bliźniego pod ziemię, by człowiek o agresywnej kulturze poczuł się szczęśliwy i żył na Litwie jak w thrillerze? Potrzeba tylko jednej drobnostki: byśmy wszyscy chodzili w szmatach z przeszłości dobroczynnych. Między innymi, moje duchowe ego szczególnie cierpi, gdy ciało wypycha się do sukienki, którą kiedyś nosiła pani o podobnym wzroście i wadze, mieszkająca, a może już zmarła za oceanem. Takie ubieranie się, oczywiście jest tańsze, a dla niektórych nawet stanowi jedyną szansę, by nie być nagim, jednak dla człowieka o poetyckiej duszy szmaciarstwo jest cierpieniem duchowym."

DEKRET

prezydenta Republiki Litewskiej
**O przyjęciu pełnomocnictw
złożonych przez rząd Republiki
Litewskiej i zleceniu mu dalszego
pełnienia obowiązków**
19 listopada 1996 r., nr 1110
Wilno

Artykuł 1

Zgodnie z punktem 6 artykułu 84 Konstytucji Republiki Litewskiej po wybraniu nowego Sejmu przyjmuję pełnomocnictwa złożone przez rząd Republiki Litewskiej.

Artykuł 2.

Do czasu utworzenia nowego rządu zlecam rządowi Republiki Litewskiej, by nadal pełnił swe obowiązki.

Artykuł 3.

Dekret ten wchodzi w życie od dnia jego podpisania.

Prezydent republiki
Algirdas BRAZAUSKAS
(Zam.1585)

USTAWA

Republiki Litewskiej
**o wejściu w życie ustawy
o sankcjach ekonomicznych
za naruszenie aktów prawnych
o społecznej opiece zdrowotnej**
8 października 1996 r., nr I-1573

Artykuł 1. Wejście w życie ustawy o sankcjach ekonomicznych za naruszenie aktów prawnych o społecznej opiece zdrowotnej.

Ustawa Republiki Litewskiej o sankcjach ekonomicznych za naruszenie aktów prawnych o społecznej opiece zdrowotnej wchodzi w życie od dnia 1 marca 1997 r.

Artykuł 2. Akty prawne, które powinien przyjąć rząd

Rząd do 31 grudnia 1996 r. przygotowuje i zatwierdza tryb obliczania wydatków placówek opieki zdrowotnej i Państwowej Inspekcji Higieny, które poniosły one z powodu niezgodnej z prawem działalności przedsiębiorstw, w związku z czym stosuje się sankcje ekonomiczne oraz tryb pokrywania tych wydatków z wyegzekwowanych grzywien.

Artykuł 3. Akty prawne, które powinno przyjąć Ministerstwo Zdrowia

1. Ministerstwo Zdrowia do 31 grudnia 1996 r. przygotowuje i zatwierdza:

- 1) wykaz niebezpiecznych i bardzo groźnych chorób zakaźnych, z powodu których stosowane są sankcje ekonomiczne;
- 2) tryb stosowania metod badań epidemiologicznych i statystycznych, na których podstawie ustala się współzależność statystycznie uzasadnionej działalności przedsiębiorstwa oraz zachorowań ludzi na choroby niezakaźne bądź wzrostu tych zachorowań;
- 3) wzory protokołów naruszeń aktów prawnych, za które Ustawa o sankcjach ekonomicznych za naruszenie aktów prawnych o opiece zdrowotnej przewiduje sankcje ekonomiczne;
- 4) wzory uchwał o nakładaniu grzywien;
- 5) przepisy Państwowej Inspekcji Higieny przy Państwowej Służbie Społecznej Opieki Zdrowotnej.

2. Ministerstwo Zdrowia do 31 grudnia 1996 r. powołuje Państwową Inspekcję Higieny przy Państwowej Służbie Społecznej Opieki Zdrowotnej.

Ogłaszam ustawę, przyjętą przez Sejm Republiki Litewskiej.

Prezydent republiki
Algirdas BRAZAUSKAS
(Zam. 1559)

UCHWAŁA

Sejmu Republiki Litewskiej
**O nowelizacji i uzupełnieniu
Uchwały Sejmu Republiki
Litewskiej "O wejściu w życie
artykułów wyszczególnionych
w artykule 145 Ustawy Republiki
Litewskiej o systemie zdrowia"**
25 września 1996 r., nr I-1559
(Dziennik Ustaw, 1994, nr 63-1232; 1995, nr 38-940)

Sejm Republiki Litewskiej postanawia:

Artykuł 1.

Znowelizować ustęp 6 punktu 3 części II i dać go w następującym brzmieniu: "5) Projekt ustawy o praktyce lekarskiej";

Artykuł 2.

Uzupelić punkt 3 części II ustępem 12:

"12) Projekt ustawy o praktyce pielęgniarskiej".

Przewodniczący Sejmu
Republiki Litewskiej
Ceslovas JURŠENAS
(Zam. 1556)

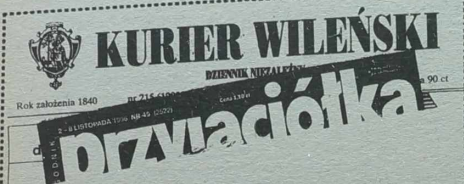
REPUBLIKA

"Jak wkroczyliśmy do strefy świętości" — rozważania Olavy Strikuliėnė:

"Jak już informowano, w Kownie przez dwie niedziele z rządu panoszyli się wandalie. Za pierwszym razem zbezczeszcili kościół garnizonowy, za drugim — zostawili cztery "listy" na murach siedziby władz diecezjalnych i innych obiektów kościelnych.

Zgodnie ze słownikiem wyrazów obcych, wandalizm — to niszczenie wartości kultury i zabitek sztuki. Mówiąc prościej — to agresja wobec duszy człowieka, każde bowiem zniszczone dzieło sztuki jest wyrażeniem duszy jego twórcy. Jak powiedział kowieński plastyk Juozas Šlivinskas, barbarzyńcy targnęli się już na to, co przez wieki było tabu: na strefę świętości. Najświętszą dla człowieka strefą, prócz kościoła, jest cmentarz, jest właśnie "ja", zwane przez wierzących duszą. Te ubliżające godności napisy już nie pierwszą i nie drugą niedzielę wdzierają się do naszego wzdręgającego się "ja", czyli do duszy człowieka, która jest najwspanialszym i najbardziej niezrozumiałym dziełem. Do strefy świętości już dawno wtargnięto i naśmieciono. Nic nowego. Między nami już dawno krąży pan Wandal.

Skoro na razie nie potrafimy uciec przed przejawami wandalizmu, to powinniśmy przynajmniej wyjaśnić, kim są ci wandalie. Wyjaśniamy na trzech poziomach. Pierwszym, najłatwiejszym, podążyła policja, radośnie meldująca, że wandalie — to czwórka przyglupich wyrostków. W ten sposób o wiele głębsze zjawisko wandalizmu sprowadzono

"Kurier" zawsze masz na co dzień
"Przyjaciółkę" — w każdą środę.
 Szanowny, Drogi Czytelniku!
 Rozpoczęła się już prenumerata
 na pierwszą półroczną 1997 roku.
 Nie zapominaj o nas!
 Prenumerata na I półroczną trwa
 do 15 grudnia br.

Koszty prenumeraty dla Czytelników "K. W." na Litwie:

z dostarczeniem przez pocztę bez dostarczenia (w szkołach)	14,2 Lt	42,6 Lt	85,2 Lt
w księgarni S. K. bez dostarczenia (w redakcji)	13 Lt	39 Lt	78 Lt
z dostarczeniem przez pocztę bez dostarczenia (w szkołach)	12 Lt	36 Lt	72 Lt
w księgarni S. K. bez dostarczenia (w redakcji)	18,5 Lt	55,5 Lt	111 Lt

"K. W." i "Przyjaciółka"

z dostarczeniem przez pocztę bez dostarczenia (w szkołach)	24,5 Lt	73,5 Lt	147 Lt
w księgarni S. K. bez dostarczenia (w redakcji)	21,5 Lt	64,5 Lt	129 Lt
z dostarczeniem przez pocztę bez dostarczenia (w szkołach)	20,5 Lt	61,5 Lt	123 Lt
w księgarni S. K. bez dostarczenia (w redakcji)	19,5 Lt	58,5 Lt	117 Lt

"Kurier Wileński" oraz "K. W." i "Przyjaciółkę" można zaprenumerować na każdej poczcie.

Indeks "Kuriera Wileńskiego" — 0044
 Indeks "Kuriera" i "Przyjaciółki" — 0155
 Osoby, które wcześniej zaprenumerowały "Kurier" i chcą zaprenumerować "Przyjaciółkę", zgłaszają się na pocztę i po okazaniu kwitu poświadczającego prenumeratę "Kuriera" mogą zaobnowić dodatkowo "Przyjaciółkę" (cena prenumeraty na 1 mies. 7,9 Lt). Indeks "Przyjaciółki" 5151.

Prenumeratę bez dostarczenia można zafaktować w redakcji "Kuriera Wileńskiego": Laisvės pr. 60, piętro XI, pokój 1115, w dniach pracy od godz. 9 do 17, tel. 42-79-01 oraz u pani Alicji Klimaszewskiej w Polskiej Księgarni S. K. (ul. Ostrobramska 9, tel. 62-55-06), od poniedziałku do soboty włącznie, godz. 10-18.

Zaprenumerowany egzemplarz będzie można odebrać w redakcji. Ci, którzy zaobnowili nasz dziennik w księgarni, będą mogli odbierać go przy ul. Ostrobramskiej 9.

Koszty prenumeraty "Kuriera Wileńskiego" (wysyłka 5 numerów raz tygodniowo) w Polsce i w innych krajach:

- na miesiąc — 16 USD
- na trzy miesiące — 48 USD
- na sześć miesięcy — 96 USD

Tylko prenumerata zapewni Ci stały kontakt z naszym dziennikiem. Przelew w dolarach USD można też dokonać za pomocą czeku, który należy wysłać pocztą na adres redakcji: Laisvės pr. 60, nr 1115, "Kurier Wileński", 2056 Wilnius, Litwa.

Nasze konto dla obywateli i organizacji państw obcych: State Commercial Bank of Lithuania, Basanavičiaus 7, Wilnius, Lithuania S. W. L. F. T.: BARULT 2X for further credit to Pašilaitai Branch, UAB "Kurier Wileński", account No 06400056/1070118.

Przelew można dokonać w dolarach USD przez następujący bank w Polsce: Bank Handlowy Account No. 70624000 Adres: Chalubińskiego 8.

Redaktor naczelny
Czesław MALEWSKI

Nasz adres: Laisvės pr. 60
 2056 Wilnius, Lietuvos Respublika
 Kod 67218
 ISSN 1392-0405
 SL 322

Ogłoszenia i reklamy do "Kuriera Wileńskiego" przyjmujemy pod adresem: Dom Prasy, Laisvės pr. 60, piętro 11, pokój 1114, tel. 42-69-63, fax 42-72-65 w dniach pracy od godz. 9.00 do 17.00.

Litewska Służba Hydrometeorologiczna przewiduje na 21 listopada zachmurzenie z przejaśnieniami, przelotne opady deszczu. Wiatr południowy, 5-10 m/sk. Temperatura 3-8 stopni.
 W ciągu następných dwóch dni przelotne opady deszczu. Temperatura w nocy od -2 do +3, w dzień 0-5 stopni ciepła.

KALENDARIUM

- * Czwartek (21.XI) jest 326 dniem 1996 r. Do końca roku pozostało 40 dni.
- * Znak Zodiaku — Skorpion.
- * Imieniny: Alberta, Janusza, Konrada, Oliwiera.
- * Wschód Słońca — 8.01, zachód — 16.08. Długość dnia 8 godz. 07 min.
- * Księżyc. Przed pełnią — od 18 listopada.

EKRANY

SKALVIJA — 1 sala — "Jack" (USA) — 21. XI o 12, 14, 20; 22, 24. XI o 12, 14, 16, 20; 23. XI o 12, 20. Specjalny scenariusz litewskich mistrzów ludowych: R. Verba "Vincas Svirskis", "Jesteśmy z drewna i pleśni"; R. Šilins "Podpisuję się — architekt"; H. Šabaliūnas "Człowiek, idący do domu"; A. Tarvydas "Monika Bičiūnienė" — 23. XI o 14. "Pragnienie" (USA) — 22 — 24. XI o 18.10. 2 sala — "Muzyczny sklepik" (Rosja) o 11.30, 14.15. "Tajemnicze miejsce" (USA) o 12.45, 15.30, 17, 18.30, 20.10. LIETUVA — "Francuski pocałunek" (W. Brytania) o 12, 14, 16, 18, 20.

HELIOS — 1 sala — "Z ziemiemi dziesięcyma jest latwiej" (USA) — 21. XI o 12.30, 14.20, 16.10, 18, 19.50. "Srogie anioły" (USA) — 22, 23. XI o 12.30, 14.20, 16.10, 18, 24. XI o 12.30, 14.20, 16.10, 18, 19.50. 2 sala — "Prawda o kotach i psach" (USA) o 12.20, 14.10, 16, 17.50, 19.40.

VILNIUS — Mistrzowie światowego kina: A. Tarakowski "Notalgia" — 21. XI o 19.30. "Maksymalnie ryzyko" (USA) — 22 — 24. XI o 11.30, 13.30, 15.30, 17.30, 19.30; 21. XI o 11.30, 13.30, 15.30, 17.30.

PERGALE — "Łaziennik z Hollywoodu" (USA) — 21. XI o 13, 15, 17, 19. "Electric Blue" (W. Brytania) — 22, 23. XI o 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19; 24. XI o 15, 16, 17, 18, 19. "Księżniczka wodnego królestwa" (Japonia, anim.) — 24. XI o 13.

VINGIS — "Narzędzia z Paryża" (Rosja) — 21 — 24. XI o 15. DRAUGYSTĖ — "Cudowna lampka Aladyna" (Rosja) — 23, 24. XI o 15. "Parasol dla młodej pary" (Rosja) — 23, 24. XI o 18.30.

VIDEOSALA (Ozo 4, tel. 77 09 87) — "Tristana" — 21. XI o 19.30. Filmy A. Żuławskiego: "Moje noce są piękniejsze od waszych dni" — 21. XI o 19.30. "Śmieci" — 22. XI o 17.30. "Ja cię kocham, a ja już nie" — 22. XI o 19.30. Filmy M. Formana: "Miłość i blondynki" — 23. XI o 16; "Włosy" — 23. XI o 18. "Przerwa" — 24. XI o 16; "Amadeus" — 24. XI o 18.

To miejsce czeka na Twoją REKLAMĘ

TELEFONY: sekretariat redaktora naczelnego — 42-79-01, zastępcy redaktora — 42-79-04, 42-79-48, 42-79-73, sekretarz redakcji — 42-79-49, zast. sekretarza — 42-79-50. DZIAŁY: polityczny, problemów społecznych — 42-78-72, aktualności krajowych — 42-79-64, ekonomiczny, życia wsi — 42-79-68, stołeczny, kultury — 42-79-77, literatury i sztuki — 42-79-88, szkolnictwa i młodzieży, listów i interwencji — 42-69-65, sportu — 42-78-72, reklamy i ogłoszeń — 42-69-63. Fotokorespondenci — 42-90-81. Korespondenci: na rejon wileński i trocki — 57-73-81, solecznicki — 52-780.

Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada. Opinie czytelników zawarte w ich listach nie zawsze są zbliżone z opinią redakcji.

Dyżurny redaktor
 Helena GŁADKOWSKA

Lietuvos avialinijos

Lithuanian Airlines
 tel: (370 2) 752585
 fax: (370 2) 724852

Przedsiębiorstwo "Antarktis" naprawia łodkowi w Wilnie, jego okolicach i na działkach. Gwarancja — 1 rok. Wilnius, tel. 75-24-79, 46-71-78, 8-299-90213.

DOKUMENTY
 REGISTRACJI ZAKŁADÓW
 J. Basanavičiaus 29a, Ilp.
 Wilno, tel. 65 02 45

Praca! Dobry zarobek!
 Tel. 48-02-92.

Sprzedam starodawne dębowe biurko.
 Tel. 61-41-11.

Możliwość dodatkowego zarobku.
 Tel. 48-02-92.

Sprzedam GAZ-24 w dobrym stanie, czarny (1975 r.).
 Tel. 75-10-94.

Sprzedam pilnie i tanio "Moskwicz 412" (1988 r.).
 Tel. 75-10-94.

Sprzedam samochód "Moskwicz 2140" (1988 r.).
 Tel. 67-54-97.

Udziałem korepetycji z matematyki.
 Tel. 44-80-86.

Do wynajęcia 2-pokojowe mieszkanie w pobliżu dworca. Cena 170.
 Tel. 47-39-08; 23-62-95.

DROBNE ZA DARMO

Uwaga!

Codziennie

w "Kurierze Wileńskim"
 możesz zamieścić drobne prywatne ogłoszenie do 5 słów za darmo!

Kupon.....
 Adres, tel.....

Po wypełnieniu powyżej zamieszczonego kuponu z treścią ogłoszenia prosimy go wyciąć i wysłać na adres redakcji.
 2056 Wilnius, Laisvės pr. 60,
 "Kurier Wileński", dział reklamy, tel. 42-69-63.

KURIER WILEŃSKI
 Wydawca
 ZSA "Kurier Wileński"
 Drukuje SA "Spauda"